

Farlige tendenser i amerikansk handelspolitik

Vejen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 45

36. årgang

7. november 1970

Statsministeren opgav at købe regeringsfly - men det gjorde forsvarsministeren ikke

Retsforbundets landsformand Ib Christensen har med henvisning til en ledende artikel i "Vejen Frem" opfordret regeringen til at opgive sine planer om at anskaffe luksuriøst fly til brug for regeringen og Folketinget.

Statsminister Håvard Rasmussens svar på dette spørgsmål har sendt Retsforbundets landsformand følgende svar, som vi tillader os at kommentere i lederværktøjet på side 8.

København, den 21. oktober 1970. Jeg har modtaget Deres brev af 15. oktober 1970. Såvel brevet som ledelsen i "Vejen Frem" bygger på den misforståelse at regeringen skulle have overvejet i retning af at indkøbe fly til regeringsbrug for et betydeligt beløb. Dette er ikke tilfældet.

Misforståelsen er formentlig opstået, fordi regeringen på et tidligt tidspunkt bad forsvarsministeren undersøge hensigtsmæssigheden af at indkøbe et enkelt stk. mindre transportfly, der kunne stå til rådighed for regeringen og andre i særlige tilfælde. Denne sag er for længst afgjort med, at et sådant indkøb hverken økonomisk eller driftsmæssigt vil være hensigtsmæssigt, og planen om at indkøbe et fly, der skulle stå til rådighed for regeringen og andre, er således opgivet.

Misforståelsen bygger formentlig endvidere på, at der samtidig fra forsvarsministerens side er kommet en undersøgelse af, på hvilket grundlag man kunne udskifte de transportfly, flyverbnet har, og som jo alle er af ældre dato. Sådanne fly skal anvendes til forskellige formål, bl. a. beflyvning af Grønland, og vil kun undtagelsesvis være til rådighed for regeringsmedlemmer. Dette svarer i enhver henseende til den

hidtidige praksis. Kommer man i forsvarsministeriet til den konklusion, at det er nødvendigt at udskifte de eksisterende transportfly, vil nyanskaffelsen være at afholde inden for de bevillingsrammer, der i forvejen er tildelt forsvar.

Med venlig hilsen
H. Rasmussen (sigtn.).

Omgående revision

- Fritidsundersøgningsloven må uanset ministerens modstand revideres omgående, udtalte Retsforbundets landsformand, Ib Christensen, i Toftlund den 2. november på generalforsamlingen i Retsforbundets sønderjyske kredse.

- Loven er et blandt mange eksempler på, at Folketinget lovgiver uden kendskab til de økonomiske og administrative følger. - Intet under, at mange kommunaltolk er rasende.

Folketinget svigter sin prioriteringsopgave totalt, når der ses offentlige midler ud til pædagogik, flektning, messingsuppe, ridesport, modelbanegyngning, astrologi o.s.v. samtidig med, at hverken sundhedsforsorgen, stabskorpshjælperne eller udsatte socialgrupper kan få de nødvendige bevilgninger.

At loven, hvis den ikke ændres, så alt det hobbybetonede skræms væk, fjerner forudsætningerne for det uønskede, idealistiske ungdomsarbejde, bør også veje tungt til.

Det er et temperamentspørgsmål, om de folketingsmedlemmer, der stemte for loven, men nu har fået kolde fødder, skal roses, eller om de tværtimod skal opfordres til at nedlægge deres mandater p.g.a. manglende kritisk sans og svigtende politisk og økonomisk vurderingsevne, sluttede Ib Christensen.

Vender U.S.A. tilbage til beskyttelsesolden?

Den henvendelse, der fornylig skete fra Fællesmarkedet til U.S.A.s regering vedrørende planer, som Amerika forbeholder om en toldprotektionistisk indskrænkning af handelsfriheden, viser, at man i Europa er ved at blive alvorligt opskræmt. I virkeligheden er der måske ikke så meget at undre sig over, for selv om U.S.A. hyppigt har stillet som den internationale frihandels talmand, er det en ubestridelig kendsgerning, at U.S.A. i en meget stor del af sin historie har ført en udpræget protektionistisk toldpolitik. Det var denne politik, som F. D. Roosevelt angreb i trediveerne, og mod Kennedy-runden efter 2. verdenskrig troede de fleste nok, at U.S.A. fremtidigt ville holde fast ved en liberal handelslinje.

Amerikansk udenrigshandel langt mindre end Europas

President Nixons parti, det republikanske, er traditionelt protektionistisk, og konkurrencen fra flere fællesmarkedslande samt Japan er blevet særligt følelig for amerikansk industri, så det er til at forstå, at protektionismens spøgelse dukker frem igen, og at det fællesmarked, som det officielle U.S.A. så ofte har opmunnet, ser dystert på situationen. De europæiske landes udenrigshandel har altid været af langt større omfang end U.S.A.s, der målt med nationalproduktet

Hvor eksport- og hjemmemarkedspriser er identiske

Næppe mange har bemærket, at der - i ly af prisstoppet - har været tale om en stillingtagen fra offentlig hold, der afgjort burde vække opmærksomhed. - Vidste man ikke bedre, kunne man ligefrem fristes til at tro, at princippet omkring hjemmemarkedspriserne skulle tages op til en tiltænkt revision. Det sker dog næppe foreløbig - en svale gør som bekendt ingen sommer - men interessant er Monopoltilsynets pressemeddelelse af 14. oktober d. a. alligevel.

Tilsynet har som Prisstoploven i § 4 benyttet sig af, vedtaget, at visse varer får en generel undtagelsestilling m.h.t. prisstop; det gælder blomster, antikviteter, kunst og brugte varer, og man bør nok mærke sig, at der under brugte varer også rangerer brugte motorbiler, landbrugsmaskiner, entreprenormateriel, trykkemaskiner, traktorer og skibe - alt dette altså i brugt stand.

Det interessanteste har vi fundet på det område, der kaldes for hud og skind. De fritages for prisstoppet, for så vidt angår handel med uberbede varer, d.v.s. en handel, der dels foregår ved månedlige auktioner, dels direkte mellem sælger og køber, men til priser på auktionernes niveau.

Det er begrundelsen for denne dispensation, vi bør bide mærke i. De 80 pct. af omsetningen inden for området er eksportsalg, og derfor får hjemmemarkedet lov til at følge eksportpriserne. Det er en temmelig fornuftig foranstaltning, og man må nok spørge, om ikke hele hjemmemarkedsordningen kunne fortjene en lignende fornuftsbestemt behandling.

er.

Toldbeskyttelse ingen fordel

Det er en opfattelse, man ofte kan træffe i U.S.A., at når man i Amerika i mange år har kunnet glæde sig over at have verdens højeste indtægtsniveau, så skyldes det hovedsagelig den solide toldbeskyttelse, amerikansk industri og næringsliv i det hele taget har nydt godt af. Det er imidlertid ikke rigtigt; det høje indtægtsniveau skyldes i langt højere grad landets tekniske og organisatoriske overlegenhed, som den først og fremmest udfolder sig på det store indenlandske marked.

Forspringet mindskes

Det, som sker nu, er, at dette forspring på det teknologiske og organisatoriske felt er ved at gå tabt, samtidig med at andre landes hjemmemarkeder udvides ved de nye internationale handelsaftaler og markedsdannelser, især naturligvis EEC, men der er mange andre.

Det synlige resultat i U.S.A. er, at det reelle økonomiske grundlag for lønforholdet mellem den amerikanske arbejder og andre landes arbejdere bliver mindre og mindre, hvilket igen viser sig ved, at den amerikanske arbejders levestandard ikke længere ligger så vidt over den japanske eller europæiske arbejders.

Droppes beskyttelsesplanerne efter kongresvalget?

Det er denne situation, den amerikanske regering vil prøve på at regulere ved at vende tilbage til tidligere tiders protektionisme, egentlig et ejendommeligt træk hos verdens største og stærkeste nation, der viser, at sognepolitikken endnu spiller en betydelig rolle i amerikansk indtægtspolitik, men måske dog ikke betydeligere, end at planerne snart kan lægges til side, efter at valgene til kongressen er overstået. I modsat fald må vi forberede os på en international handelskrig af dimensioner.

er.

Regeringsfly - og misforståelser - side 2 ✕ Prisløven - et kostbart paradenummer - side 3 ✕ VOR MENING - side 4 ✕ Kronik - side 4-5 ✕ Skal vi ha' lufthavn i Hammel - side 5 ✕ Breve fra læserne - side 6-7

Hvor har De været i nat? - side 8

UDGIVER AF VEJEN FREM
KØBENHAVN RETSFORBUNDETS PRESSE
 Redaktion og ekspedition:
 Kjøbsegade 1, 2100 København Ø. Tlf. TR. 1457. Ciro 7835
 Kontorid: Mandag - Fredag 10-15.00. Lørdag er kontoriet lukket
 Annoncer 60 øre pr. mm plus evt. særlige betingelser
 Redaktion:
 Vth. Helmann (ansvarsh.) Abonnement:
 Eksk. S. Rasm. Kr. 52 pr. år
 Post Westernpost Kr. 15 pr. kvartal
 Løssalg 1,00 kr. pr. nummer
 Trykt i Provins Trykkeriet, Vordingborg

Regeringsfly - og misforståelser

STATSMINISTER HILMAR BAUNSGAARD siger i sit svar til Retsforbundets landformand Ib Christensen, at landformandens og **VEJEN FREM's** initiativer i sagen om køb af luksusfly til regeringen bygger på en misforståelse.

Hverken vor lederartikel eller Ib Christensen i sit brev til statsministeren har beskæftiget sig med, hvilken af statsmagtens sektorer der forestod anskaffelsen af de tre luksusfly. Ingen har dog på noget tidspunkt været i tvivl om, at det var forsvaret.

Men at det er regeringen og ikke forsvarets myndigheder, der har ønsket flykøbet gennemført, bekræftes i statsministerens brev, så vist som forsvarsministeriet er det fremtrædende regeringsmedlem, forsvarsminister Erik Ninn-Hansens ministerium. Regeringen havde derfor heller ikke opgivet sine flyplaner. Den havde tværtimod via den initiativrige forsvarsminister escaleret sine ønsker til hele de 40 personers luksusfly af typen Fokker-Friendship og til den næste sum af ca. 50 millioner kroner. Fly, som hverken er egnet til tropetransport eller til transport af forsvarsmateriel, men som skulle erstatte flyvevåbnets ikke helt moderne Dakota-fly af V. I. P.-typen. (V. I. P. = Very Important Person).

Så sent som søndag den 18. oktober kunne man i regeringsbladet „Politiken“ læse følgende fede overskrift: „FLY TIL 50 MILL. KR. TIL REGERINGS-BRUG“. Og bladet fortæller, at anledningen til det nært forestående køb bl. a. er et motorubeld, som forsvarsministeren var udsat for, da han i sommer var i Grønland med ét af flyvevåbnets fly, og som førte til, at han måtte rejse hjem med SAS som andre borgere. Hvad havde mon regeringsbladet Politiken misforstået?

STATSMINISTEREN REGNER formentlig stadig forsvaret, som svarministeren med til regeringen, og derfor er det desværre heller ikke lykkedes statsministeren at overbevise os om, at der fra vores side har været misforstået noget som helst i denne sag. Derimod må regeringsplanen om at udskifte tre af flyvevåbnets fly med tre luksusfly til hoflets, regeringens og folketingsmedlemmernes brug have hvilet på sig, samtidig med at den ustandseligt anklager landets borgere for overforbrug og foregiver at bekymre sig om betalingsbalancen. Og regeringens misforståelse kan ikke undskyldes med, at det er forsvarets materielbudget, som regeringen og dens forsvarsminister ville frådse af.

RETSFORBUNDETS INITIATIV var ikke nok til at bringe regeringen på bedre tanker. Statsministeren kalder det en misforståelse. Men nu er regeringens egen „støvsugerbande“ kommet os til undsætning og har givet os ret. „Anskaffelse af nye fly til flyvevåbnets transporteskadrille“, som det hedder, er skrinlagt som led i regeringens sparebestrebelser. Forsvarsministerens ønske om luksusfly til 50 mill. kr. bliver ikke opfyldt i denne omgang.

Men sagen er lærerig. Den fortæller noget om regeringens duelighed, om ministers omgang med betroede midler og om, hvordan man kan forklare „misforståelser“.

Sagen fortæller også offentligheden, hvad regeringen og dens støvsugerbande mener med at spare. I EYR-sprogbrug er det at ekstravagere - og blive tvunget til at fortryde lidt af det.

POV-

Til vore nye læsere

Hvis De er én af de par tusinde læsere, som for første gang holder „Vejen Frem“ i hænderne, byder vi Dem velkommen. - De vil modtage dette retpolitiske ugeblad i hele november måned, og vi håber, at De får lyst til at fortsætte bekendskabet. Skulle De føle trang til at tage del i samfundsdæbatten, vil vi tage vel imod Deres indlæg. Med venlig hilsen
 Redaktionen.

Fra forbundsrådet skriver Alfred Hansen: Jagten på de erhvervsdrivende er gået ind

Jagtsæsonen er forlængst begyndt, men nu er jagtobjekterne udvidet til også at omfatte de erhvervsdrivende, dog kun hvis de ikke rettidigt har indbetalt den kildeskat, som lovgivningsmagten har beordret dem til at opkræve. På andre tidspunkter jages de samme erhvervsdrivende, hvis de ikke rettidigt indbetaler den moms, som den samme lovgivningsmagt har pålagt dem at opkræve.

Ved overgangen til ovennævnte skatteformer er man slået ind på en yderst ubelig kurs. Ved at udmærke de selvstændige erhvervsdrivende til skatteopkrævere har lovgivningsmagten pålagt især de mindre erhvervsdrivende en uforholdsmæssig stor byrde, der virker stærkt omkostningsfordrende. Og det netop i en tid, hvor småhåndværkere og håndlende i forvejen er udsatte for en ubarmhjertig konkurrence fra storkoncerner. I kampen for at „overleve“ har en del erhvervsdrivende åbenbart ladet sig friste til at „lame“ af de penge, som skulle have været sendt til skatte-temyndighederne. Resultatet bliver i mange tilfælde udpraning og konkurs-erklæringer, hvilket for mange familier er identisk med den fuldstændige tragedie.

Det er særdeles beskæmmende, at såvel den forrige regering som denne giver grønt lys for en lovgivning, der pålægger hundredtusindvis af erhvervsdrivende - under straffansvar - at udføre et omfattende vederlagsrit arbejde, der direkte kan drive dem i konkurs med loven. Der er intet i den form for erhvervspolitik, der kan kaldes liberal.

Hvis det er den slags reformer, regeringen påberåber sig æren af, ville mange vist have ønsket sig en mindre reformnavig regering. Udviklingen i 60'erne, hvor en stadig mindre del af befolkningen er kommet til at eje en stadig større del af værdierne, ser altså også ud til at skulle fortsætte i 70'erne. Moms-, kildeskatte- og A. T. P.-love skal nok få denne udvikling til at accelerere endnu kraftigere, så flere erhvervsdrivende må give op til fordel for kapitalmagten. Socialdemokratiet glæder sig sikkert over udviklingen, som giver flere lønmodtagere og tjenestemænd. Thi dette parti har altid følt, det havde forsterket til de vælgere, der følte den sociale trykthed var i fare.

De kommende år skal afsløre, hvilket af regeringspartierne der fortsat vil gå kapitalens retnings ved at føre en politik, der forøger antallet af besiddelsesløse. Savnet af en liberal opposition i Folketinget er mærkbar. Tingenes tilstand anskues enten ud fra et moderat-konservativt synspunkt eller fra et socialistisk. Her kommer Retsforbundet ind i billedet som den 3. mulighed. Retsforbundets alternativ til det nuværende er et frit, liberalt sam-

fund, hvor der er social retfærdighed.

Det kapitalistiske samfund kæmper for frihed, men det kan ikke give social trykthed hos den enkelte. Her over for står kommunismen, som tilbyder social trykthed, men det vil ske på bekostning af den personlige frihed.

Retsforbundet vil bekæmpe socialismen ved at overflodiggøre den, så både den sociale trykthed og den personlige frihed bevares.

Retsforbundet bejder som følge deraf ikke til nogen bestemt befolkningsgruppe. Sævel arbejdsmanden som skibsrederen kan vi tælle blandt vore medlemmer. Retsforbundet har det sidste års gjort sig stærkt gældende i den politiske debat ved at fremlægge saglige, gennemarbejdede politiske udspil på en række områder, ved at udsende aktuelle resolutter samt gennem artikler og læserbreve kommentere dagsaktuelle politiske begivenheder.

Der synes da også i øjeblikket at være større interesse for Retsfor-

Alfred Hansen

forbundet end på noget tidligere tidspunkt siden 1960. Mange forespørgsler og indmeldelse den senere tid vidner om, at man i befolkningen er træt af at være offer for de skiftende regeringers eksperimenteren. Den liberale politik, man blev lovet i januar 1968, er totalt udeblevet. Retsforbundet er det eneste alternativ til blokpolitikken og de „gamle“ partiers plejen svenntresser.

Alfred Hansen.

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flyskær
 Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
 Tlf. (03) 21 43 44

AKTOPHOT

LYSTRYK
 FOTOKOPI
 DUPLIKERING
 OVERSÆTTelser
 Tønnestgade 9
 7100 Vejle

SALG
 Radio
 SERVICE
 UDLEJNING

Boige Kustensens
 Radio-El-Elektronik

Jernbanegade 22 - Telf. 611
 Hjørring

BOGTRYK OG ROTATION
 PROVINS-TRYKKERIET
 Kn. V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg. Tlf. 1666

HÅRDT TRÆ

På afskibning, alle sorter, samt eg, bøg, poppel, elm, birk osv.
 F. TREBBIEN
 Albøge, 8570 Trustrup. - Telf. 06 32 05 22 Lyngby 161.

H. VINTER POULSEN
 Solbakkevej 10 - Skødstrup
 Telf. 06 99 14 73

— alle materialer udlånt

Prisstoploven - et kostbart paradenummer

KVR-regeringen har på ny strammet grebet om erhvervslivet

Folketingets vedtagelse af pristoploven af 9. oktober 1970 er et af de stærkeste indgreb i erhvervslivets frihed siden krigens tid.

Loven bestemmer ganske enkelt, at der ved erhvervsmæssigt salg af varer her i landet ikke må tages højere priser end dem, der var gældende den 22. september 1970. Det gælder også for transport og tjenesteydelser, hvadenten disse ydelser leveres af offentlige eller private virksomheder.

Producenter må dog forhøje priserne med beløb til dækning af stigning i priser for råvarer og hjælpestoffer, og importører, grossister og detailister må ved videre salg af varer forhøje priserne med beløb til dækning af stigninger i indkøbsprisen. Priserne på transportydelser må alene forhøjes med stigningen i udgifter til driv- og smøremidler.

Omvendt bevisbyrde

Det er Monopoltilsynet, der skal kontrollere overholdelsen af lovens bestemmelser, og der gives tilsynet overordentligt vide be-
tejdelser til at skønne og til at træffe afgørelser. Til gengæld be-
grænses de erhvervsdrivendes retsstilling i en grad, man ikke tidligere har oplevet. Det pålæg-
ges således virksomhederne selv at dokumentere, at deres priser er lovlige, ikke Monopoltilsynet at dokumentere en påstand om, at de er ulovlige. Kan en erhvervsdrivende ikke godtgøre lovligheden af en pris, kan Monopoltilsynet kræve prisen nedsat efter eget skøn, og der foreligger ingen ap-

i indre forhold, d. v. s. som skyldes avanceringsninger eller andre in-
denlandske omkostningsstigninger, herunder lønstigninger. - Lovfor-
slaget må gerne opfattes som et
frontalt angreb på inflations-
mentaliteten i erhvervslivet, hos
lønmodtagerne og hos forbrugene
iøvrigt, sagde handelsministeren
i Folketinget.

Loven virker imod hensigten

Efter regeringens udsagn er lo-
ven et led i dens politik til sae-
ring af landets økonomi, til bed-
ring af erhvervslivets konkuren-
ceevne og for at pynte på beta-
lingsbalancen. Som sådan kunne
der næppe findes en dårligere løs-
ning.

Så længe der er fuld beskæfti-
gelse, kan et pristop selvsagt ik-
ke forhindre lønfligning, men det
kan betyde, at virksomhederne
selv må afholde de stigende løn-
udgifter, hvorved deres indtæ-
nings- og konkurrenceevne natu-
rligvis beskæres. Til gengæld vil
pristoppet muligvis forøge betolk-
ningens samlede forbrug - stik
imod regeringens erklærede poli-
tik m. h. t. betalingsbalancen. -
Men her til kommer, at en fast-
læst pris er et så alvor-
ligt indgreb i hele markedsmek-
anismen, at dens evne til at lede
ressourcerne derhen, hvor de kan
beskæftiges mest lønsomt, ode-
lægges med betydelige samfunds-
økonomiske spild til følge.

Pristoploven er foreløbig det
eneste konkrete økonomisk-pol-
itiske initiativ - bortset fra de
evindelige skatteforhøjninger - vi
har set fra regeringens side. Som
sådan synes det ganske ensidigt
vendt imod det erhvervsliv, som
vi alle skal leve af. Det vil gøre
skade, og da regeringen omhyg-
geligt har undgået de markedsom-
råder, hvorfra de samfundsde-
bæggende økonomiske tendenser
udspringer stærkest, jord og fast-
ejendom, kan man naturligvis fik-
ke opfatte pristoploven som no-
get „frontalt angreb“ på inflatio-
nen. Det er et kostbart prøve-
nummer med psykologisk bagan-
del på den kommende overens-
komstsituation. Den er admini-
strationskrævende, ulovligt dis-
kriminierende over for landets bor-
gere, begrænsende m. h. t. landets
samlede velstand og ude af stand
til at løse de problemer, som det
er lovens erklærede formål at
løse.

Harve regeringen kunnet man-
de sig op til et virkeligt angreb
på jordprisstigningerne, til at
styrke konkurrenceforholdene gen-
nem en liberalisering af hele bo-
lissektoren og ved at forbyde
monopol og konkurrencebe-
grænsende prisaftaler, ja, så ville
vi have taget hatten af.

Men vi beholder den på. Pris-
stoploven er ikke en såkaldt libe-
ral regering værdig. Pow-

Rørstrømsk - eller omvendt

Et politisk virke kan ef-
fektueres på mange måder.
Det kan være lårevædede
vækkesesmøder, hvor man
kommer i ekstase, eller det
kan være strømme af viden
og stillingtagen, som gen-
nem velorganiserede kana-
ler bliver ledt ud til befolk-
ningen.

På vækkesesmøderne sæt-
ter man den samme plade
på grammofofonen hver gang,
uanset hvad der er sket. -
Den progressive politiske
bevægelse analyserer udvik-
lingen og tager stilling til
samfundsproblemerne, ef-
terhånden som de dukker
op. Den bevidste politiske
bevægelse tager til stadig-
hed stilling ud fra en vis
grundindstilling til proble-
merne uden at lægge sig
fast på, hvorledes grund-
ideen til alle tider skal gen-
nemføres, og bør til stadig-
hed udøve en positiv kritik
af grundideen.

Det grænser til det hyk-
leriske, når man hører og
ser særinteressernes folk
tale om, at man ud fra et
samfunds-mæssigt synspunkt
bør yde støtte til den og
den gruppe.

Når man gerne går for
at være idealist, vil man tit
og ofte ikke beskæftige sig
med problemer af denne ver-
den, selv om det er denne
verden, folk flest kender og
forstår.

Da man imidlertid ikke
kan melde sig ud af sam-
fundet, betyder det i prak-
sis, at man ved ikke at tage
stilling kommer til rent
faktisk at beskytte det be-
stående system med alle
dets urimeligheder. Derved
får man et konservativt
reaktionært populistisk an-
streg over sig.

Man bør markere sin po-
litiske stillingtagen med po-
litiske udspil - og ikke ale-
ne på områder, der ligger
på overdrevet og dårligt
kan blive kontroversielle. -
Man bør heller ikke tilstræ-
be, at en og alle i partiet
kan tiltræde dette eller hint,
thi så får vi bare en polsk
rigsdag - hvilket er ensbe-
tydende med uarbejdsdyg-
tighed.

✱

I gamle dage praktiser-
de man på det sociale om-
råde almisseamfundet, hvor
gamle nor Ane måtte tilge
om lidt til dagen og vejen.
Det var og blev et menne-
skeværdigt samfund. Så
gik man over til retsprin-
cipet, hvor man kunne få
og havde krav på hjælp,
når man opfyldte visse
trangskriterier. Ydelserne
var ikke altid tilstrækkelige

Et ansvarligt politisk
parti bør have en ansvarlig
socialpolitik: en politik, der
har jordforbindelse, ja, er
kulgravet. Især det svage
menneske har brug for en
social beskyttelse. Denne
ordnes ikke gennem en bi-
sættning eller ved, at man
blot godkender eller accep-
terer, hvad andre foretager
sig.

Ole Flyvgård.

Th. Westergaard

Vognmand
Borgvold 21, Viby J.
Telf. (061) 41214

Kr. Hedebrandt

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsvaj 23
Telf. Gentofte 5043

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bispensgade 39 - Hjørring
Telf. 429

Trækontoret

Rådhuspladsen 45 - Købn. V.
14 71 32

Møbelrederingen »HYCGEBO«

Sjællandsgade 52-54, Aarhus
Telf. 06 - 12 99 1/6

VOR MEENING

OM ANDRES MEENING...

Taktik og skræmmebilleder -

AKTUELT (S) har i anledning af sidste Observat-undersøgelse angivet muligheden af, at regeringen efter næste valg kan holde sig ved magten ved hjælp af mandater til Kristeligt Folkparti og De Uafhængige. I den anledning skriver FYNs STIFTSTIDENDE (K):

Det er nok klogt at sige det i meget god tid: en sådan situation ville aldrig komme til at opstå. Det er vor faste overbevisning. Det er regering af konservative, venstre og radikale byggede på en parlamentarisk støtte fra vil af de nævnte partier, aldrig vil se dagens lys. Dersom de tre nuværende regeringspartier ikke efter det næste valg har et betryggende flertal tilsammen - og

alene - bliver der ikke dannet nogen ny VKR-regering. Så klart ligger det. Og det skulle de, der nu ved at genoplive gamle eller realisere nye partidannelser prøve at splitte og sprede stemmerne, tænke på i god tid. Tænk på alternativet.

● Først er det rimeligt at konstaterer, at Socialdemokratiets blad naturligvis har en taktisk grundelse for at placere de to partier på den yderste højre fløj, og især for derefter at gøre dem til støttepartier for den moderat konservative blokregning af KV R-partierne. Man gætter på, at det nok ikke vil behøje dele af Det Radikale Venstre. Taktikken er gennemskuelig.

Rengøring - og dens forudsætninger

FREDERIKSBORG. AMTS AVIS (V) har i en række artikler beskæftiget sig med foreningsproblemerne, og i den ledende artikel rundes serien af med en understregning af, at det bliver dyrt, meget dyrt, men, som bladet også skriver: vi har kun landet til læns.

For det kræver ingen indstads at blive foragtet over den sø, hvis fisk vender bugen i vejret, og som også er berøvet alt andet liv. Det kræver intet mod at protestere mod den forpustede luft i byerne.

Og vi kan også alle være med i skælden ud over trafikens larm lige uden for vinduerne.

Men vil vi også alle være med til at udstøde den check, der kan gensebe seet med fisk og flora. Den check, der kan rense luften over byerne. Den der kan dæmpe støjen. For checken bliver stor.

Foreningsbekæmpelse er ikke et spørgsmål om håndterer i en raslebase ved en årlig indsamling. Det er en kamp, der vil aftegnas på statsbudgetter og kommuners overslag. Den vil koste miltarbejde på langt sligt.

Men vi har kun landet til læns. Har vi ikke en moralsk pligt til at rydde op efter os, så vi ikke skal aflevere et snævert land til kommende generationer?

For hvilket valg har vi egentlig? Måske kun mellem en stor og en kæmpestor regning. Et af de væsentligste argumenter i hele foreningsdebatten er nemlig dette, at gruber vi ikke ind nu - NT -, bliver regningen til vore børn og børnebørn blot mange gange større. Derfor kan det også betale sig at sætte ind med rengøringen omgående.

● Det er rart i et venstreblad at møde forståelse for, at vi ikke fortsat kan blive ved at lægge byrder over på kommende generationer. Desværre nøjes Amtsavisen med at konstatere, at det bliver et meget stort beløb, der bliver tale om uden at sige noget om, hvor pengene skal komme fra. Ej heller har vi fra Dan-

Demest må det vel siges, at

der på nuværende tidspunkt kun er et solidt grundlag for at placere De Uafhængige på yderste højre fløj (hvad de ikke har noget imod). Kristeligt Folkparti har vist tendenser i samme retning, men da partiet endnu hverken på det ene eller det andet område har et program, der gør det muligt at placere det sikkert på den traditionelle politiske målepind for analysearbejder, er den taktiske hensigt med at stå de to i pulje også ganske klar. De skal konkurrere hinanden ihjel.

Men intet tyder på, at De Uafhængige vil magte at forcere valglovens første spærreboom for

MIDDELFART VENSTREBLAD (R) har taget Retstorbandets initiativ i sagen om lukusfly til regeringen i tide op og sætter tingene på plads:

Og hvad er så sandheden? Den er, at flyvevåbnets chef om nogen tid kommer med en indstilling til regeringen om køb af tre flyve-maskiner, som man har behov for i flyvevåbnet. Imidlertid er regeringen meget sparsommelig indstilling, og derfor vil den tage den stilling, at den ikke vil give flyvevåbnet bevilling til dette indkøb, medmindre det er maskiner, som kan bruges til flere formål. Derfor er det temmelig givet, at der vil blive købt fly, som ikke alene kan opfylde flyvevåbnets transportbehov, men også bruges f. eks. ved eftersøgning og forskellige transportopgaver. Blandt det, der skal "transporteres", kan måske lejlighedsvis blive en minister, men det bliver under ingen om-

"nye" partier, det uanstændige krav om mindst 16-18.000 underskrifter, der skal attesteres på kommunekontoret, er den taktiske fidus kold.

Endelig kan vi ikke tilbageholde et lille smil i anledning af det konservative fynske blads forsøg på at gøre VKR-regeringens eventuelle forlis til et skræmmebillede. Hverken regeringens økonomiske politik, dens skattepolitik, dens boligpolitik, dens jordpolitik eller dens rentepolitik har efterladt sig spor, der er mindre skræmmende end dem, som den socialistiske forgænger efterlod sig. Vi har intet set til det liberale kurskiftes vejsignelser. Der er nemlig intet blevet liberaliseret. Derimod er der blevet administreret - ikke godt, men sandelig meget og dyrt. Jo, hvis den helt store vælgerskare til de "nye" partier skal forhindres, så må de gamle partiers taktikere og bussemænd skam lægge sig i sejen. Men mon ikke de undervurderer vælgerens intelligens?

Stændigheder i større omfang, end det allerede sker nu. Der er altså ikke tale om, at regeringens anskaffelse af "lukusfly" til eget brug, men tværtimod at den driver sin sparsommelighed temmelig vidt. Men historien kan bruges i den politiske propaganda!

● Skal man le eller græde? Sandhedens fynske apostle har fået vendt fuldstændig op og ned på kendsgerningerne i denne sag. De kan læses i lederartiklen og i statsministerens brev andetsteds i Vejen Frem.

Vi har medlidenshed med de godtroende og åh så regeringsloyale bladfolk i Midtelfart. Hvad må de ikke have tænkt, da regerings "støvsugerbande" omsider forklædte regeringens vidtrevne "sparsommelighed" - fordi staten nu skal spare?

Sporene slettes

Det er ikke nogen stor nyhed, at Konservative Folkparti røber ved at krangle, at konservative og Venstre har sammenfaldende interesser med hensyn til ejendomsbeskatningen. Ikke desto mindre taler folketingsmand Eivind Juul-Madsen om dette forhold, som om det var en epokegørende opdagelse, han havde gjort. I virkeligheden har ingen for alvor forsøgt at skyde denne enighed, og der mangler blot en tilkendegivelse om det tredje regeringspartis stilling til ejendomsbeskatningen, for at dette politiske billede kan siges at være korrekt.

Det blev landbrugsminister Henry Christensen, der for få dage siden udtalte, at også Venstre (ligesom Det konservative Folkparti) er modstandere af ejendomsbeskatningen, hvorimod Det radikale Venstre har taget andet standpunkt. Folketingsmand Niels Helveg Petersen oplyser bl. a.:

Det er rigtigt, siger folketingsmand Niels Helveg Petersen, men der er heller ingen aktuelle planer om ændringer; derfor er det ikke særligt aktuelle problemer. Juul-Madsen bringer frem. Det har lige fra regeringsarbejdets start stået klart, at man var uenige på dette område, og det indgik også i regeringsforhandlingerne, at der kun skulle ske ændringer, hvis der var enighed herom blandt de tre partier.

Så er vi blevet så meget klogere. Man skal altså ikke vente nogen vigtig ændring inden for ejendomsbeskatningen; det konservative syn på disse skatter består stadig urokkeligt, og med støtten af Venstre.

De radikale har næppe større lyst til for øjeblikket at rejse et oprør i regeringen og endnu mindre til at rejse en grundskyldvist ikke fremført. Derimod er det højrefarvende, at der er voksende problemer med at få haren bemanded i fredstid, og at samfundets udvikling nu har nødvendiggjort en bemandingsreform.

KRONIK

At
Major P. Westergaard

FARVEL TIL VÆRNEPLIGTEN

Efter 8 års politisk borgfærd om forsvaret på grundlag af forsvarsloven af 1960 mellem de daværende regeringspartier, Socialdemokratiet, De Radikale og Retshøjnerne, og den daværende opposition, Venstre og Konservative, er der nu kommet gang i forsvarsdebatten igen.

Forsvarsministeren synes at beklage denne debat, fordi han øjensynligt mener sagen afgjort med af 1969, der afsluttede nogle ikke særligt gennemtænkte omvæltninger i forsvarets topledelse, men leverigt lod en række grundlæggende problemer ligge. Forsvarets ledelse synes også at beklage debatten. Man beder om arbejdsro og ønsket er da forståeligt, for lang tids usikkerhed betyder spild af både penge og gode arbejdskraft. Og det betyder besværlig planlægning. Men som tingene ligger, er det ubestrideligt, at der er alvorligere problemer på forsvarsområdet end de batteri, problemer som med tiden må finde deres løsning igennem en helt ny forsvarslovgivning. Socialdemokratiet startede debatten med et omfattende reform-

forslag, som rummer nye og spændende tanker. Men det betyder formentlig tilsammen en forsvars-mæssig svækkelse, som ikke er særligt velbegrunder, og i hvert fald har man med forslaget mange strategiske, taktiske og organisatoriske anvisninger fået den militære sagkundskab på hal-sen. Man burde have holdt sig til forsvarsproblemerne mere politiske problemer og ladet sagkundskaben om resten.

Demest udgav Retshøjnerne et oplæg til debat om en bemandingsreform for hæren, som jeg er fortæller til, og som skal omhandles senere.

Endelig har en studigruppe af venstrefolk lavet et virkeligt vel-skrevet debatoplæg om en forsvarsreform, som i princippet ligger Socialdemokratiets skitsefor-slag. Partiet Venstre har udgivet det og dermed understreget, at det faktisk godt kan være noget selv om Venstre er regeringsparti. Og det har Venstre da ret i.

Sidenfarten udvalgets omfattende rapport synes ikke at tale for de store omvæltninger i dansk

udenrigs- og forsvarspolitik. Et alternativt til NATO er ikke til at få øje på, og Danmark vil nok stå sig. Ved på det hidtidige grundlag at fortsætte de besværlige bestræbelser for at fremme forståelsen mellem verdens lande, bidrage til aspensningen og sigte imod den gensidige nedrustning, som fortløbende en dag vil tage fart, når forudsættningerne er skabt.

Danmark har en af verdens mest moderne hærforhninger, baseret på den såkaldte "brigade 70"-organisation, der er specielt tilpasset danske forhold. Efter denne organisation vil Danmark i krig kunne råde over seks vel-udrustede brigader, som kan løse netop den landmilitære opgave inden for den atlantiske forsvarsalliance, som de beregnet til. Af de seks brigader er de fire panserinfanteribrigader "stående", d. v. s. opstillede i fredstid, men kun bemanded med 60 pct. af krigsstyrken, ca. 13.000 mand, mens resten skal mobiliseres blandt hjemsendt mandskab.

Nogen overbevisende militær grundelse for at lave om på denne moderne organisation er

Samfundet af i dag er karakteriseret ved en voldsom aktivitet og ekspansion på næsten alle områder. Der er et pres på den offentlige sektor som aldrig før. Der er store uddannelsesproblemer, mangel på kapacitet på undervisningsanstaltene og mangel på lærerkrafter. Mange unge savner et økonomisk grundlag for en uddannelse, og uddannelsesmonstret er stadig socialt skævt. De unge har boligproblemer både under og efter uddannelsen. Der er problemer i den sociale sektor og hos sundhedsvæsenet, ressourceproblemer af forskellig art. Enhver aktivitet arbejder under højt tryk, men har betydelige investeringsbehov, som det kniber med at få opfyldt. Man mangler arbejdskraft, og arbejdskræftens pris er høj.

Men forsvaret har i hovedsagen indrettet sig på forholdene, som de var i samfundet for 20-30 år siden, og hvor alt så anderledes ud. Der var dengang perioder af stor arbejdsløshed, arbejdskraftens pris var lav, og der var ikke nær det samme pres på ressourcerne. Forsvaret bruger helt uundgåeligt store mængder arbejdskraft på beredskabsopgaven, og arbejdskraften skaffes på samme måde, som herremanden gjorde det i hovenheden, ved tvangsudskrivning. Ved lov holdes arbejdskraftens

Skal vi have en lufthavn i Hammel?

Ladvælgjerne bestemmer!

"Vi har de politikere, vi har fortjent," udtalte fornylig den nyudnævnte rektor for det endnu ikke eksisterende universitetsscen-ter i Roskilde, professor Erling Olsen, og en vis adkomst til Olesen, og en vis adkomst til at udtale sig har professoren umægtelig, idet han, der hører til dem, der kan overkomme meget, som socialdemokratisk medlem også tager sig af arbejdet i Folketinget udover rektoratet i Roskilde og professoratet i Odense. Det er nok muligt, han har ret, men der er egentlig ingen grund til at tale om politikernes per-soner i denne forbindelse, for hvad det drejer sig om, er den politikk, de fører, og følgende politikk, de fører, og følgende burde professor Olsen have sagt, at vi har den politik, vi fortjener.

Fra samme flaske

Det er nemlig præcis, hvad vi har, og når vi beklager os over, debat fra alle landets talerstole, ja, også Folketinget.

Løft over ejendoms-skatterne lyder så udmærket, men er alligevel ikke det værn for den private ejendomsret, som vælgene tænker sig. Vi tror stadig på, at den dag må komme, da vælgene forstår at skelne mellem ejendoms-værdier og grundværdier, og at det er grundværdien, der er samfundets retfærdige eje.

Hvor, er det dumt, at vælgere og folketingsmedlemmer fik så travlt med at nedrive alt, hvad de foregående årter havde bygget op som et brugbart og retfærdigt fundament for vort samfunds be-skatning. Det bliver dyrt at gen-finde disse spor, skønt de blot er en halv snes år gamle.

V. H.

Ungdommen føler værnepligts-byrden i stigende grad generende. Den er et stærkt indgreb i deres personlige frihed, som hviler ulige og uretfærdigt på de unge, fordi den økonomisk særbehandler de kun 35 pct. af ungdommen, som ud-skrives til værnepligts-tjeneste.

Som følge af værnepligts-syste-met og nedsettelsen af tjeneste-tiden til 12 mdr. bruger hæren nu omtrunt dobbelt så stor en mæng-de af værnepligtig arbejdskraft på beredskabsopgaven, som den, der udgør nogen militær effektivitet. Anderledes kan det ikke være, når man kun kan have folk til tjeneste i et år og inden for denne tid skal uddanne dem i mindst et halvt år, for de er brugbare.

Men for overhovedet at få vær-neplichte nok efter tjenestelids-nedsættelsen har man været nødt til at nedsætte rekrut-tiden til kun 3 mdr., og det er hverken forsva-rigt over for de værnepligtige el-ler landets sikkerhed at bruge sol-dater i dækningsstyrken, der er langt fra at være uddannet til deres job.

Militærægtens antal stiger, og samtidig faldet antallet af unge mænd i de kommende vær-neplichtsår, således at man allerede af disse grunde nødven-digtvis må interessere sig for en bemanningsreform. Den radikale

at der regeres hen over hovederne på os, så er det naturligvis rig-tigt nok, men hvorfor skulle gen-nevntspolitikerne egentlig gøre sig den ulejlighed at konsultere befolkningen, når erfaringen vi-ser ham, at der politisk i dette land kan gøres hvad som helst fra politisk hold, bare man gør det.

Den øjeblikkelige situation er en forfærdelig illustration af dette, for hvordan reagerer den halvdel af befolkningen, som ifølge opi-nionsundersøgelserne er modstan-dere af regeringen? Ved at ville stemme på det store oppositions-parti, skønt socialdemokraterne mange gange har vist os, at deres politiske medien stammer fra præcis samme flaske som VKR-ministeriets. Med andre ord: en forstandig reaktion fra befolkning-på politiske ligheder ven-ter politikerne sig ikke.

Wenn jemand eine Reise tut

Skal man fra København til Aarhus og har travlt, flyver man, hvis der ellers er en passende for-bindelse - indenrigsflyvningen har aldrig interesseret SAS særligt - og turen Kastруп-Thistrup klatres på en tre kvarters tid. Beklagelig-vis tager busturen til Aarhus - henholdsvis Randers - så en time ekstra, men alligevel har man gjort en hurtig rejse. At den så er betalt for dyrt, skyldes det monopol, som SAS misroger i en grad, som burde få konsekvenser.

Af en eller anden grund ser det foreløbig ud til, at det er umuligt for andre ansøgere at komme i betragtning, når koncessionerne skal uddelles - det kunne måske skyldes, at i hvert fald nogle af ansøgerne navn går ud fra, at

den stillede opgave er at befordre passagerer hurtigt, sikkert og billigt mellem rigets forskellige dele.

Men i Aarhus amt har det vist sig, at der er en del, der protesterer mod planerne om en ny lufthavn af dimensioner i Ham-mel, bl. a. fordi ingen ved, hvad man egentlig vil med den, og Ewald M. Sørensen, Retsfor-bundets folketingskandidat i Ran-ders-kredsen, har sammen med formanden for Retsforbundet i Aarhus amt påtaget sig at kana-lisere modstanden mod planerne, så de kan komme til at gøre størst muligt indtryk på lokalpo-litikerne, for det bliver dem, der får den endelige afgørelse i an-tsrådet.

»Vi har ikke brug for den, og vi har ikke råd!«

Initiativtagerne til underskrifts-indsamlingen har meddelt sig til offentligheden i et åbent brev, hvortil det bl. a. hedder:

»Vi er af den overbevisning, at grænsen for skatteudskriv-ninger snart må være nået, og vi kan i denne forbindelse ikke undlade at nævne, at d'herren, som udarbejder Hammel „fakta morguaet“, måske på grund af deres høje lønninger bedre kan acceptere de stærkt stigen-

drag til landets forsvar - kunne få et solidt økonomisk grundlag (f. eks. 15.000 kr. pr. år) for at gennemføre en hvilken som helst civil uddannelse uden grædsstiftelse og uden boligproblemer.

★

Ved helt at ophøre med at transgredskrive og uddanne vær-neplichte, og ved at kombilere de hvervede soldaters tjeneste i beredskabet med en normal civil tilværelse kan der opnås meget betydelige menneskelige og sam-fundsekonomiske fordele, uden at Danmarks beredskab behøver at svækkes:

- Ungdommen fritages for den generende og ulige værnepligts-byrde, og militærmegeterproblemet forsvinder.

- Hæren vil kunne frigive ar-bejdskraft i en størrelsesorden på 12-15.000 mand årligt, dels nuvæ-rende værnepligtige, men også en mængde instruktører, arbejdsledere og administratører. Deres sam-fundsmæssige produktionsværdi vil udgøre mere end 500 mill. kro-ner årligt.

- Hæren vil kunne undvære mange kaserner, både de plan-lagte nye til omkring 100 mill. kr. pr. stk. og nogle af de ældre. Til-lige vil store øvelsesarealer kunne frigives til bolig- og erhvervs-formål.

- Hærens driftsudgifter vil - når hele det militære uddannel-sesapparat nedskrives til hen imod en tiendedel af det nuværende - kunne reduceres med et tre-cifret millionbeløb årligt.

- Ca. 10.000 unge mænd vil - til gengæld for deres frivillige bi-

egentlig mindre betydning, men altid, hver dag, i alle sager.

Direkte demokrati!

Det er på høje tid, at det super-indirekte „demokrati“, vi efter-hånden er endt i, bliver gjort no-get mere nærværende, d. v. s. at vælgene får noget at skulle have sagt, og at politikerne bliver no-get mindre høje i hatten. Retsfor-bundet har på sit program en række reformer, der vil gennem-føre den direkte valgret, bl. a. ved at gøre hele landet til én valg-kreds, afskaffe parlamentarismen i den udvandede form, den efter-hånden har fået, og erstatte den med magstrateregningen, samt endelig - og det er nok ikke det mindst vigtige - indføre en per-manent folkevalgstemninginstitution - så enhver vælger på et hvilket som helst tidspunkt kan gøre sin indlydende gældende. DET ER DEMOKRATI. DET HAR STAET PÅ RETSFORBUNDETS PRO-GRAM I MANGE ÅR.

I lige så mange år har samtlige andre politiske partier i Danmark med øysen køvet sig både for og bag blot ved tanken om, at det skulle være vælgene, der be-stemmer. Det synes Retsforbun-det indimidlertid stadigvæk, det bør være.

FORSVARET TIL DEBAT!

Tre partier, Socialdemokratiet, Venstre og Retsforbundet, har hver især udgivet et indlæg i debatten om en kommende forsvarsreform.

Tirsdag d. 17. november kl. 19.45 afholdes der på Buddinge skole (i sanglokalet), Buddinge Hovedgade 81 i Gladsaxe, et OFFENTLIGT MØDE - HVOR

Redaktør KNUD DAMGAARD, Socialdemokratiet, Sekretær, cand. jur. PETER VESTERDORF, Venstre, og Major POU L. WESTERGAARD, Retsforbundet, vil indlede en debat om de fremlagte reformforslag. Alle er velkomne. - Entré kr. 3,00.

Arr.: Retsforbundet i Københavns amt.

Det er disse tanker og mulig-heder, som Retsforbundet har in-viklet til debat om, tanker og principper, som det naturligvis vil kræve en stor og dygtig planlæg-ningsindsats at realisere.

Indtil dato har der kun været få reaktioner på debatoplægget i pressen. Hærforsiden har sat et spørgsmålstegn ved de hvervede soldaters uddannelsesid, men det er naturligvis et mindre - og ikke principielt - problem, som sag-skens kan løses. Socialdemokratiets ordfører K. Jørgen Olesen fur-der den grundlæggende tanke om en kombination af soldatertjene-ste og civil uddannelse inter-esant. Og den konservative for-svarsordfører, pens. generalmajor Erik Krægh, finder det hele så virkelighedsfjernt, at det ikke er værd at beskæftige sig med.

Spørgsmålet er nu: Hvad mener ungdommen? Hvad mener er-hvervæltes folk, som i dag står og mangler ressourcer? Og hvad mener Danmarks hårdt belastede skatteydere?

Det skulle gerne komme til at fremgå af den videre debat om Danmarks fremtidige forsvar, så det til sin tid kan blive indrettet i harmoni og forståelse med be-folkningens velovervejede ønsker.

P. Westergaard (i „Aalborg Amtstidende“).

P. Westergaard

R's nye forsvarslov og den gæl-dende brigadeorganisation.

★

I det debatoplæg, som Retsfor-bundet har udgivet, har jeg - kort fortalt - foreslået, at de 9.000 værnepligtige i den nuvæ-rende dækningsstyrke og en del af de 4.000 professionelle erstat-tes af hvervede soldater med kon-trakt om 4-6 års tjeneste.

Disse hvervede skal have en

Indkomstpølitik og demokrati

I Ryvungsbladet — lokalt an-
noncerbat for Ryvungs-området,
der ligger nordligst i Østre Stor-
bæds — har der været ført en de-
bat om indkomstpølitik, indus-
trielt og økonomisk demokrati
med tre lokale folketingskandida-
ter som deltagere.

Den konservative folketings-
mand, direktør Palle Simonsen,
lagde op med bl. a. følgende be-
tragninger, der som altid, når
Palle Simonsen udtaler sig, røber
i hvert fald en bemærkelsesvæ-
dig progressiv indstilling hos den-
ne, hans partiførforhold taget
i betragtning:

Det vil fortløbentlig lykkes at
nå frem til enighed med organi-
sationerne, men der bør ikke være
tvivl om, at Folkeetinget, når en
social afbalanceret indkomstpøli-
tik lægges frem, også skal have
styrke til at gennemføre en sådan.
Det modsatte ville vel egentlig og-
så være en hån overfor vælgerne,
som har sat Folkeetingets 179 med-
lemmer til at træffe beslutninger
for landet.

Det er nok imidlertid værd at
sæ fast, at når der tales om ind-
komstpølitik, er det ikke blot et
spørgsmål om at fastsætte løn-
ninger. Der er tale om et bredt
register af emner, som påvirker
den enkelte borgers økonomi, og
der er ind i enkleheden taget
yderligere 2 interessante områder,
der forligger lidt nærmere om-
tale, nemlig forholdet mellem ar-
bejdsgiver og arbejdstager på den
enkelt arbejdsplads og økono-
misk demokrati.

Vi har op igennem 60'erne dis-
kuteret vigtigheden af et bedre
klima på arbejdspladsen via med-
indflydelse og medbestemmelse.
Efterhånden som lønniveauet ud-
vikler sig, opstår naturligvis inter-
essen for et bedre forhold til ar-
bejdspladsen. Det er, som om det
ikke er nok med indholdet i løn-
ningssøen. Til dato har opfattet
sen været den, at nye samarbejds-
former skulle være et resultat af
forhandlinger mellem arbejds-
markedets hovedorganisationer.

Egentlig er der her tale om en
så afgørende nydaneelse i vort
samlund, at det er naturligt, at
Folkeetinget kommer med ind i
billiget, og vi har altså en for-
trinlig mulighed i for indelse med
de indkomstpølitiske forhandlin-
ger til vinter.

Det andet interessante område
er økonomisk demokrati, hvor vi
for et års tid siden fik et forslag
fra smede- og maskinarbejderfor-
bundet, efter hvilket medarbej-
dere skulle have andel i udbytte-
tet efter visse nærmere retnings-
linjer. Men der var vel at mærke
tale om gennem udbyttet at opnå
en kollektiv medejendomsret til
virksomhederne. Udbyttet skulle
placeres i to fond — en på virk-
somheden, som skulle bestyres af
medarbejderne og en i fagbevæ-
gelsen, administreret af samme.
Disse tanker bør ikke vinde ind-
pas i regeringens udspil. Vi skal
nå frem til, at medarbejderne kan
få medejendomsret til virksom-
hederne. Det er et naturligt resul-
tat af samfundsudviklingen og et
vigtigt modstykke til stigende ka-
pitaikoncentrationer. Væjen til
økonomisk demokrati bør imidler-
tid gå gennem en individuel ejer-
domsret. Hvisken glæde har en
medarbejder af et beløb, som han
hæd over. Ideen bør netop være,
at alle f. eks. via andel i udbyttet
kan opnå en medejendomsret og
brug for det, f. eks. når man bli-
ver pensionist, kan tage beløbet
ellen kapitalen med sig.

De to områder, jeg her har
nævnt, er nok de mest sikrjæst-
tende i det indkomstpølitiske op-
læg. Mås de rigtige resultater på
disse områder, vil en „helhedsre-
ning“ i vinteren 1971 ikke alene

få betydning for vor samfunds-
økonomi, men der vil også blive
skrevet historie.

Socialdemokraten, konsulent
Edwin Boye Hansen,
replikerer:

„Denne sag må og skal have
et efterspil af hensyn til vort
lands økonomi og af hensyn til
vort folkestyre“. — Hvad mener
Palle Simonsen egentlig med det?
Er det en trussel mod lønmod-
tagernes organisationer — eller er
det nye toner fra Det konserva-
tive Folkeparti? Vi Palle Simon-
sen og hans parti være med til
indgreb over for de virkelige
magnitter i vort land, først og
fremmest de stærke kapitalgrup-
per, der besidder en magtstilling
over for hvilken lønmodtagernes
organisationers indflydelse er som
en dråbe i havet.

Det er næppe tænkeligt, at Det
konservative Folkeparti er at fin-
de her. Det har jo hidtil haft
som hovedformål at bevare netop
disse magtgruppers privilegier.

Ud over indkomstpølitikken
nævner Palle Simonsen også de
to andre vigtige problemer, som
trækker sig på til løsning. De-
mokrati på arbejdspladsen (han
udtrykker sig vist ikke dette
udtryk) og økonomisk demokrati.
Efter Palle Simonsens opfattelse
kan der ikke være tvivl om, at
der skal tillægges medarbejderne
en vis virksomhed en reel medbe-
stemmelse på arbejdsforholdene
og personalepølitikken, f. eks. i
forbindelse med rationalisering og
virksomhedsindskrænkninger. En
medbestemmelsesret, der kun
kommer til udtryk i forbindelse
med virksomhedsindskrænkninger
med deraf følgende afskedigelser,
kan vist ikke tilfredsstille med-
arbejderne. Men Palle Simonsen
vil måske gå videre med medbe-
stemmelsesretten. Vi får se.

Det forekommer mig yderst in-
teressant, at Palle Simonsen går
ind for økonomisk demokrati, og
jeg er naturligvis enig i, at de-
mokrati på arbejdspladsen og øko-
nomisk demokrati er afgørende
led i en indkomstpølitik. — Hvis
dette også er Det konservative
Folkepartis og de 2 andre rege-
ringspartiers opfattelse, så var
der kommet et helt andet resultat
ud af forhandlingerne med løn-
modtagerorganisationerne.

Socialdemokratiet foreslår en
løsning efter følgende retnings-
linjer: Sikring af en større oppa-
ring på en sådan måde, at der
sigtes mod en udgning af de
voksende skævheder i formuernes
fordeling og mod det sigte, at ar-
bejdere og funktionærer indtra-
ges i virksomhedernes ledelse, i
medansvar for deres drift og op-
når medejerskab til de kapitaler,
der opsamles. — Forstået ind-
dels de store beløb, der nu undtra-
ges det offentlige, kommer frem
til lette for andre skattebor-
gere. — Forstået beskæftning af
fortjenester ved salg af jord og
fast ejendom og ved handel med
ejendeligheder. — Oprettelse af en
kapitalmarkedsskyldelse, der kan
overvåge kapitalmarkedets for-
hold og sikre, at de knappe ka-
pitalmidler, samfundet råder over,
stilles til rådighed for de mest
samfundsvigtige formål. — De
midler, staten indtrækker gennem
den seneste momsforøgelse og ved
førelsen af folkepensionsbidra-
get, indsettes i fonds, der stilles
til rådighed for den enhverpøli-
tiske indsats. — Bolig- og bygge-
fonden udbygges ved midler fra
statens kasseoverskud, så den ved
udlån til kommuner og boligse-
lskaber kan anvendes til at mod-
virke jordspekulation og bidrage
til et rationelt planlagt og vok-
sende byggeri. — Kommunerne
skal have adgang til at ekspor-
priere byggegrunde til sikring af
samfundsvigtigt byggeri. Social-
demokratiet kan med dette som
baggrund medvirke til indkomst-
pølitiske løsninger på betingelse
af, at i) de skal have udpræget

socialt sigte, 2) et bredt sam-
fundsmæssigt indhold, 3) åbne
perspektiver til mere demokrati
på arbejdspladsen, 4) en mere ri-
melig formuefordeling, der mod-
virker ophobning af kapital på få
hænder, 5) sådanne løsninger
skal være forhandlet med arbejds-
markeds og tjenesemændenes
organisationer og må ikke an-
fægte den frie forhandlingset og
atratet.

Retsforbundets kandidat i
Ryvangskredsen, premierløj-
tnant Tage Dalby kom-
menterer:

Når det gælder lønindkomster
og øvrige enhvervindkomster på
det private arbejdsmarked, er det
et spørgsmål, om en regering skal
styrke disse indkomster, for her til
kræves i så tilfælde uanede
mængder af restititioner og kon-
trol. Måske kan det slet ikke lade
sig gøre.

På det punkt mener jeg, at løn-
modtagernes organisationer og
arbejdsgiverne selv kan finde ba-
lancen uden regeringens indgreben.
Ekstra indkomster, der tilflyder
enhvervindrivende i en monopoli-
stilling, kan politikerne beskæf-
f. eks. ved at forbyde monopolier
og prisstærker, en tiltrængt form
for indkomstpølitik på visse om-
råder, der trækker til konkurren-
ce.

Og ser vi på de helt arbejdsfrie
indkomster, der følger af jordeb-
et.

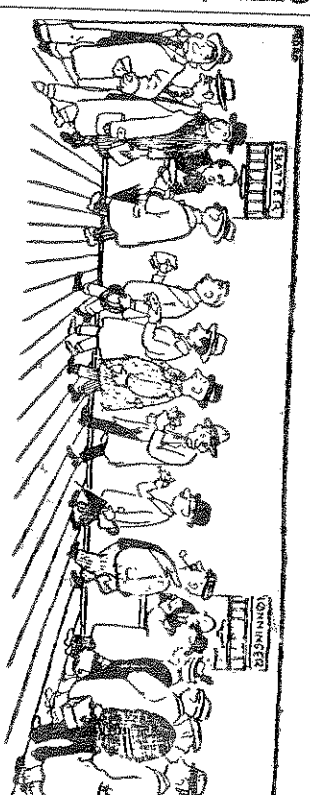
Fra boghylden:

En socialistisk enegænger

De tider synes at være forbi,
da man kunne tale om den so-
cialistiske lejr som noget fasten-
ret med partidisciplin — kadaver-
do. I dag kan man være par-
tiltro kommunist, også kaldet den
harde kerne, maoist med blikket
rettet mod Peking, medlem af
Socialistisk Folkeparti, tilhøre
Venstresocialistene eller altså
som Kai Møltke udgøre en en-
mandsgruppe af socialistisk ob-
servans i det danske Folkeeting.
Dele splittelse på den sociali-
stiske venstrefløj giver Møltke
anledning til at konstatere, at det
eneste fællesse disse grupper sy-
nes at have er utilfredsigheden.
Hans bog: Stalins gengangere er
et skarpt angreb på hvad han
kaldet nystalinismen, og der læg-
ges ikke fingre imellem. Det må
have knæbet med samarbejdet med
Hanne Reinholt i deres lille fol-
ketingsgruppe, før hun bekendte
for Møltke. Men det må hun jo
om.

Kai Møltkes bog er interessant
læsning, selvom mange af dens
facts er mere eller mindre vel-
kendte i forvejen. Skurken er
dels Stalin og dels de nuværen-
de magtlavere, der længe har
været i gang med at „pynte“ lidt
på den faldte storm, som i
Møltkes bog simpelthen optræder
som forbyrderen, der forrædt so-
cialismen. Der er nok af forbyr-
delser at tage fat på: likviderin-
gen af de mange udenlandske so-
cialister, der bl.a. efter den span-
ske borgerkrig havde søgt til-
flugt i Sovjet eller blodbadet på
de polske kommunister, men når
Kai Møltke opstiller spørgsmå-
let: Er Socialisme forenelig med
en barbarisk Retsorden, forekom-
mer det lidt natul, for hans bog
understøtter med stor tydelighed,
at det i hvert fald var tilfældet
i den socialistiske stat, der sidste
år fejrede 50-års jubilæum. Så
kan Møltke naturligvis mene, at
Sovjet ikke er en socialistisk
stat, men det har umægtelig taget
noget tid for ham og andre at
opdage det.

Kapitlet om de sovjetiske histo-
rikere er specielt interessant, og
KMF's overskrift: Partimye og

sidelse, og som har været kraf-
tigere stigende i de sidste 10 år
end nogen anden form for ind-
komst, så vil det være så let som
fod i huse at få hold på dem.

De kan stoppes ved en effektiv
jordskænkning og burde stoppes
for at gøre indkomstpølitikken
„socialt retfærdig“.

Heri ligger nok noget af forkla-
ringen, hvorfor det ikke blev til
noget med regeringens indkomst-
politik, man vil nemlig ikke tage
fat på at løse de her nævnte pro-
blemer.

Medbestemmelse og medejen-
domset er ord, der efterhånden
er brugt så tit af visse politikere,
at man godt kan tillade sig at
sige, at der er gået „pop“ i disse
begreber.

Det er ganske rigtigt, når der
fra debatternes side fremføres,
at medarbejderne på virksomhe-
derne skal have medbestemmel-
sesret på arbejdsforholdene og
personalepølitikken og ligeledes
tages med på råd og orienteres
om virksomhedens forhold.

På disse punkter tror jeg, at
arbejdernes organisationer og ar-
bejdsgiverne nok selv skal finde

frem til de rigtige løsninger, for
her kan begge parter finde en
lang række fordele.

Når der fra Socialdemokratiets
og fagforerings side fremføres
krav om, at medarbejderne på
virksomhederne skal have med-
indflydelse gennem fonds, betalt
ud af arbejdernes lønninger og
stilles under administration af
fagbevægelsen, glemmer man, at
medbestemmelse ikke i alle til-
fælde er det eneste saliggørende,
der er også noget, der hedder
selvbestemmelse.

Politikerne glemmer også i
mange tilfælde, af hensyn til den
ne „pop“, at tage hensyn til det
enkelt menneskes ret til selve-
stemmelse.

Det ville nok være en bedre
løsning, hvis arbejderne fik ud-
betalt det fulde udbytte af arbej-
det og fik selvbestemmelse over
dette og ikke sat under admini-
stration af fagbevægelsen eller et
kollektivt fond.

Det må være enhver menneskes
ret frit at råde over sit arbejds-
fjente udbytte, når det har betalt
sin andel til de nødvendige sam-
fundspgaver.

Kai Møltke
STALINS GENGANGERE
(Gyldendal)

Breve fra læserne

Nødråb fra Grønland!

Jeg får med mellemrum
tilsendt „Vejen Frem“ med
skib hertil. Desværre er bla-
dene temmelig gamle, når jeg
modtager dem — op til 6 uger,
og når man tager i betragt-
ning, at bladet udkommer
hver uge, må det siges at
være utilfredsstillende.

Jeg er medlem af Dan-
marks Retsforbund og har
betalt kontingent, jeg abon-
nerer på Vejen Frem — og
har betalt. Jeg er dansk
statsborger og bor i et dansk
amt — nemlig i Grønland. Jeg
forlanger hermed at modtage
medlemsbladet Ret og Frihed
samt Vejen Frem samtidig
med andre i Danmark bosid-
dende medlemmer.

Dette gøres ved at tilsende
mig medlemsbladet med luft-
post, LUFTPOST. Og ikke
mere med skib. Sidste skib til
min by ankommer omkr. 25.
nov. — næste skib ankommer
først omkr. 1. maj. SKAL
JEG UNDVÆRE VEJEN

SORRY!

Jeg skylder læserne en retelse
til min artikel „Prisstopp og de-
magogene“ i nr. 48, skønt det
svider stærkt i sjælen på mig i
et øjeblik uagtsomhed at have
virket vilddende i et meget kri-
tisk indlæg, endda jeg vidste ud-
mærket besked.

Her er det pinlige ordret: „Den
pengeudstedelse, som hører sam-
men med at igangsætte og gen-
nemføre produktionen, vil til sa-
gens natur vende tilbage som be-

talig for 1) befolkningens forbrug - 2) eventuelle nyinvesteringer".

Det er faktisk ikke rigtigt, at den omtalte pengeudstedelse bruges til nyinvesteringer. Skønt der foregår en stadig strøm af pengeudpumpninger i forbindelse med produktionen og en tilsvarende strøm af pengeindbetalinger fra forbrugerne til producenterne, får man gælt fat på det hele, hvis man ikke fastholder et enkelt kredsløb i tankerne.

I korte træk er sammenhængen følgende: Der udbetales lønninger og andet såvel til dem, der arbej-

Det bør mødes!

I sit svar til Ole Sørensen skriver Tholstrup, at det er en matematisk umulighed for real-lønnen at stige stærkere end arbejdets effektivitet.

Det er første gang, T. har udtrykt tanker i den retning. Tank videre inden et forventet svar på følgende spørgsmål:

"Hvad kan der så vindes gennem ret ved pengeløstøtninger?"

SVEND MONDRUP.

Til Vejen Frem's redaktion

Det er med bedrøvelse, jeg må takke for det utvetydige svar på mit spørgsmål om den berøgtede Frøstrup-lejr her i bladet. Der var desværre ikke noget at tage fejl af, og det står herefter klart, at redaktionen (partiet?) sympatiserer med enhver samfundsform, uanset hans mål og midler. Det er bedrøveligt.

Den omtalte lejrs realisation og varighed var ikke mulig uden en af vort samfunds værste svøber: den overhængende understøttelse af alt og alle. Og et "rets"samfund, hvor man fritmodigt negligerer blandt andet sundhedsvedtægt (latrining), politivedtægt (hashrygning) og over en tojlesløs kriminalitet på en egn i måne- neder, kan jeg ikke støtte, idet denne åndsforladte og uantikulerede bærmens utilfredshed med samfundets indretning ikke har gnost tilfælles med vi overbeviste retsstatsfolks - endog tværtimod. Iøvrigt er den kreds, der sympatiserer med den, så lille og af så tvivlsom observans, at jeg kraftigt må advare partiet mod at lefle for den. Og fri os samtidig for

der med forbrugsvarer som til andre, der virker med at lave maskiner og anden form for investeringer.

Når lønmødtagerne (samt andre bidragsydere til produktionen) har købt forbrugsvarer for alle penge, fremkommer der et pengeoverskud hos sælgerne af forbrugsvarer, svarende til den del af produktionsudgifterne, som hører ind under lønningerne (med videre) til de i **INVESTERINGS-INDUSTRIEN** beskæftigede. Det er dette overskud, der holder produktionen i gang.

De, der lever af at drive egentlige investeringsvirksomheder og modtager betaling for deres produktion, efterspørger ligeledes forbrugsvarer i perioden, i det lange løb svarende til deres indtægt; men disse penge vander tilbage til sælgerne af forbrugsvarer og belaster således ikke denne gruppe indtjeningssmæssigt.

Det kan være lidt vanskeligt at få fat på; men læs f. eks. professor, dr. polit. Jørgen Pedersens bog "Penge-teori og pengepolitik".

SVEND MONDRUP.

talendårer som "kølig dømmekraft" i forbindelse med forfatteren til ros af Frøstrup-lejren - her har den i hvert fald svipset alvorligt. Idet jeg dog håber, at en ansvarlig fra partiet her i bladet vil uddybe partiets holdning til sagen, har jeg indtil da definitivt besluttet min udmeldelse af partiet. - Man kan ikke på denne måde håne dem, der i snart en menneskealder har støttet partiet i håb om et virkeligt retssamfund.

H. P. Thomsen.

Bjergby, 9800 Hjørring.

Det er ikke, "Vejen Frem's" redaktion bekendt, at Retsforbunds ledelse skulle have taget stilling til Frøstrup-lejren eller "lejligheden" for kredse, der stod bag lejren, og det er redaktionen helt umuligt at se, hvordan H. P. Thomsen på baggrund af et kort svar på hans læserbrev kan konstatere, at "redaktionen sympatiserer med enhver samfundsform, uanset hans mål og midler". Hvis det var tilfældet, ville det i sandhed være beærefuldt.

Vi skal gerne gentage, at Søren Bjørns synspunkter, som han fremsatte dem i sin artikel, står for hans egen regning og hverken tegner Retsforbundet eller redaktionen, men vi vil også gerne gentage, at "Vejen Frem" anser det for urimeligt at negligerer, hvad der foregår i Thy-lejren og kan kun konstatere, at Søren Bjørn har hæftet sig ved andre ting, da han opholdt sig i lejren, end H. P. Thomsen har gjort. Red.

LØSRIVELSE

Der indgår mange momenter i suverænitetsproblemet og den nationale selvstændighed. Det er ikke blot et spørgsmål om sprog og kultur, som kan være vigtige faktorer, selv om de kan være vanskelige at afgrænse. Territoriale, dels handelspolitiske og strategiske betydning, historie, retsorden, litteratur, politiske institutioner, religiøse idealer samt evnen og viljen til at opretholde suveræniteten kommer også i betragtning.

Det, jeg kritiserede ved general de Gaulles opførsel i Canada, var, at han i 1967 som Frankrigs statsoverhoved var gæst i et andet land uden at lægge den høflighed, som han først og fremmest skyldte det land, han repræsenterede, men også skyldte det land, han besøgte - at han efter at have sået sin onde sæd, slak af fra følgerne af at blande sig i et andet lands indre anliggender. Han nøjedes ikke med at blande sig til, at fransk-canadierne bevarede deres gammeldags sprog og separatistisk-protektionistiske kultur - men opfordrede én af Canadas provinser til at rive sig løs fra helheden. Han har derfor sin del af ansvaret for de forbrøder, der foregår i Quebec i dag.

Forenings- og kredsmeddelelser

brugere og importører i ens eget land - og borgerne i de lande, man importerer fra. Blot et lille eksempel: Provinzen Quebec har et protektionistisk grundebe- grænset importør af søg fra de øvrige canadiske provinser, hvor efter disse som gengældelse har lagt hindringer i vejen for Quebecs eksport af kyllinger.

Hvis Poul Nielsen er interesse- ret i yderligere bevisning af em- net, kan jeg henvise til en kronik, "de Gaulle" i Kristeligt Dagblad den 6.2.1964 - en kronik: "Episoder" i Berlingske Tidende den 11. 8.1967 - en udførlig artikel om Canada i Encyclopedia Britannica bind 4, side 728-764 - Winston Churchill: History of the English-speaking Nations Bd III & III - og professor Arthur Lowers udførlige bog om Canada "Colony to Nation". I Newsweek den 2. 11.1970 er der en række instruktive artikler om Canada.

Viggo Starcke.

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet, hørthommende læsere, må være redaktionen i hænde senest onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet,

Ved Stranden 8, 1061 Kbh. K.
Telf. Minerva 4541 og 4542.
Kontortid: Mandag-Fredag 10-14, lørdag lukket.

Aarhus-kredsen

AKTIVISME OG POLITIK er titlen på et offentlig møde i Aarhus mandag den 16. november 1970. Sted: Folkebiblioteket, Mølleparken. Medlem af forbunds- og det, skoleinspektør NIELS NØHR lægger for.

P. b. v.
Ernst Hvidovre.

Grenaa-kredsen

Grenaa-kredsen havde den 26.-10.-70 arrangeret et offentligt møde i Vryld med dr. Viggo Starcke som eneste taler. - Aftenens emne var: Kristendom og politik. Det blev et blændende foredrag, i hvilket dr. Starcke gjorde rede for, at politik og kristendom har noget med hinanden at gøre, idet han henviste til Det gamle Testamente og til Evangelierne.

Ved den efterfølgende sammenkomst blev der rig lejlighed til at stille spørgsmål til dr. Starcke, såvel vedrørende aftenens emne som den aktuelle politiske situation. Der udsprang sig en ganske livlig debat, bl. a. vedrørende negerproblemet i USA og USA's engagement i Vietnam-krigen.

Essensen af denne debat blev, fra dr. Starckes side, at løste man jordproblemet f. eks. i Vietnam, var der heller ikke længere nogen krig derude. Hvad negerproblemet i USA angik, måtte man sige, at vor viden her hjemme faktisk er for ringe, og oplysningerne, der kommer her, er ensidigt farvet.

Der er næppe tvivl om, at meddelagene er gået hjem med varige indtryk af aftenens debat og dr. Starckes foredrag.

P. b. v.
H. G. Lillenhøj, sekretær, Grenaa-kredsen.

Københavns amt

Onsdag den 17. november kl. 19.45 afholdes der på Buddinge Skole i Gladsaxe trekantet offentligt møde, hvor repræsentanter

Ret og Frihed

Retsforbundets månedssblad
Ekspedition: Retsforbundets
Ved Stranden 8 - København K
sekretariat

ANDESPIL

i Frederiksborg amt

Amtets årlige andespil afholdes i år på Skotterup Kro på Strandvejen, Skejtersten, søndag den 8. november kl. 19.00 prc. Foruden alle amtets medlemmer imødeser vi gerne mange gæster fra København og omegn. Efter andespillet kaffebrød.

Vel mødt - og tag endelig en masse venner og bekendte med. Festsudvalg.

Københavnskredsen

Torsdag den 22. oktober var der et panelmøde i København. Det var kredsenes folketingskandidater, der stillede spørgsmål til landsformand Ib Christensen, fru Lis Starcke og Niels Mølgård. Det er en god mødeform, hvor en masse spørgsmål bliver gennemdrøftet, hvilket er til stor gavn ikke mindst for kandidaterne. Men det skal blive bedre endnu, og fra bestyrelsens side vil vi gøre vort bedste for at få et endnu større udbytte af hvert møde. De sidste tre kvarter stillede salen spørgsmål, og også her blev det til en livlig debat. Det er en mødeform, vi gerne anbefaler andre kredse.

Bestyrelsen.

Grenaa-kredsen

Mandag den 9.-11.-70 kl. 20.00: Der holdes medlemmømøde på Drasbøks Hotel i Kolind. Ewald M. Sørensen og E. R. Jensen, Grenaa, orienterer om "Organisationsproblemer og agitationsmuligheder" og "Retsforbundet - det eneste alternativ i den nuværende politiske situation".

Torsdag den 5.-11.-70 kl. 20.00: Bestyrelsemøde på Missionshotellet i Grenaa. Dagsorden vil foreligge.

P. b. v.
H. G. Lillenhøj, sekretær i Grenaa-kredsen.

Hvidovre-kredsen

I henhold til beslutning på generalforsamlingen den 5. marts d. 4. indkaldes herved til opstillingsmøde mandag den 9. november kl. 20.00 i restaurant Rødbæk Søpark med følgende punkter på dagsordenen:

1. Valg af folketingskandidat.
2. Drøftelse og beslutning om eventuel sidordnet opstilling (i amtet).

Bestyrelsen bringer følgende kandidater i forslag (anført i alfabetisk orden):
hr. Agnar Christensen, Bau-
nevej 52, Hvidovre.
fru Grete Lausen, Bredager 116, Hvidovre.

I henhold til vedtægternes par. 6 b kan ethvert medlem senest 8 dage før mødet skriftligt overbringe andre kandidater i forslag, for så vidt der på forhånd er indberet tilslæg fra vedkommende. Samtlige forslag behandles på opstillingsmødet, hvor man efter kvalifikationsregler vælger kredens kandidat.

Med venlig hilsen

P. b. v.

L. Vith.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

Tryksag

☐ Aarsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn
Sulning
Postadr.

VEJEN FREM
Kroghsgade 1,
2100 København Ø.

